

ABSTRAKT

Diplomová práce se zaměřuje na dvě konkrétní ustanovení Směrnice (EU) 2019/790 o autorském právu na jednotném digitálním trhu. Prvním z nich je článek 15, který vytváří nové právo související s právem autorským vydavatele tiskové publikace, které chrání tiskové publikace v souvislosti s jejich online užitím poskytovateli služeb informační společnosti. Druhým z nich je článek 17, který zavádí přímou odpovědnost poskytovatelů služeb pro sdílení obsahu za porušení autorských práv způsobená obsahem nahraným jejich uživateli. Panují obavy, že by mohlo docházet k nadměrnému blokování legálního obsahu ze strany poskytovatelů, aby zabránili možným porušením. Práce popisuje stav před zavedením těchto ustanovení, od něho se odvíjející motivace zákonodárce pro jejich prosazení a legislativní proces. Ve vztahu k přijatému znění směrnice se text věnuje jejich budoucím zamýšleným i nezamýšleným dopadům na internetové prostředí a vznáší návrhy na alternativní přístupy k řešení adresovaných problémů. V neposlední řadě je důkladná pozornost věnována otázkám souladu ustanovení směrnice s judikaturou Soudního dvora. Text má za cíl zhodnotit skutečný dopad a přínos přijaté legislativy s ohledem na to co bylo zamýšleno při jeho přijetí.